

Adjak hálákat az Úrnak

A 118. zsoltár

C. Marot – Szenci M. A.

C. Goudimel – L. Bourgeois

G Em C Am G D

1. Ad - ja - tok há - lá - kat az Úr - nak,

G Em C G D G

Mert nagy az ő ke - gyes - sé - ge,

G Em C Am G D

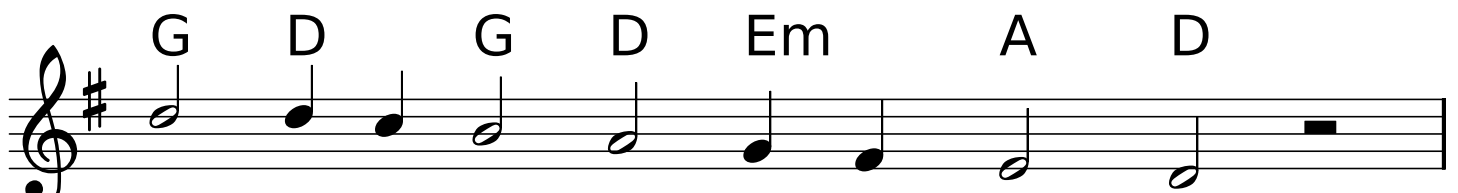
És nagy vol - ta szent ir - gal - má - nak

G C Am D G

Meg - ma - rad most és ö - rök - re!

G D G D Em A D

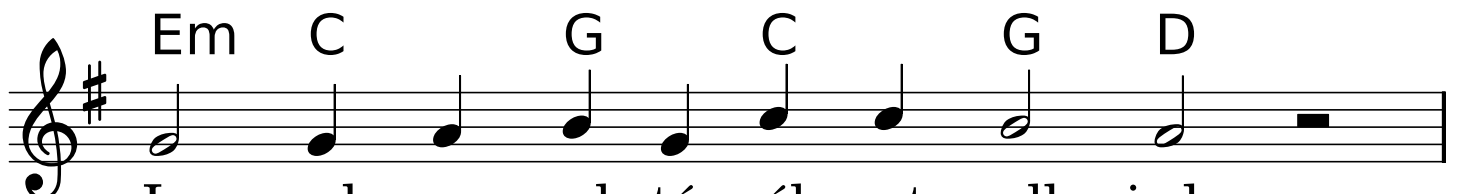
Iz - rá - el, bá - tor - ság - gal mond - jad,

G C Am Em Am H

Hogy meg - áll ke - gyel - mes - sé - ge;

Em C G C G D

Ir - gal - mas vol - tá - ról azt vall - jad,

G C Am D G

Hogy meg - ma - rad mind - ö - rök - re!

2. Mondjad bízást, Áronnak háza, Hogy az Úrnak ő jókedve És megmarad irgalmassága Most és örökkön örökre. Istenfélők, mondjátok mostan, Hogy az Úrnak kegyessége Megmarad ő teljes voltában Ettől fogva mindörökre.

3. Az Úrhoz én nagy ínségemben Könyörögvén felkiálték, És meghallgata kérésemben, Tőle segedelmet nyerék. Az Úr Isten vagyok énvélem, És tőlem másuvá nem tér, Hát kitől kelljen nékem félnem, Mit árthat nékem az ember?

4. Jelen vagyok velem az Isten Köztük, kik engem segítnek; Megvetem őket, félre nézván, Akik engemet gyűlölnek. Sokkal jobb az Istenben bízni, Hogynem valamely emberben; Sokkal jobb benne reménykedni, Hogynem a fejedelmekben.

5. Körülvettének a pogányok, De az Úr nevében bízom, És oly jó reménységben vagyok, Hogy őket mind eltaposom. Mint a méhek, úgy körülvettek, De őket elverem menten, Velük együtt odalesz nevek, Mint aszú tövis a tűzben.

6. Köröskörül fogtak engemet És kerengnek körülöttem, De én reménylem Istenemet, Hogy őket én mind elvesztem. Te ellenség, énrám támadtál, És meg akartál ejteni, De csak hiába munkálódtál, Mert éltetemet Isten őrzi.

7. Az Úr énnékem erősségem, És én őróla éneklek; Csak ő énnékem segedelmem, És én őbenne reménylek. A hívek vígan énekelnek Az ő hajlékukban széjjel, Mert jobb keze az Úr Istennek Nagy erős dolgokat mível.

8. Az Úr megmutatja hatalmát, Jobb karját ha felemeli, És cselekedik nagy dolgokat, Miket nyilván kell dicsérni. Én ellenségim megértsétek, Hogy az én dolgom illetén, Hogy én meg nem halok, de élek, Az Úr dolgait hirdetvén.

9. Az Úr megbüntete engemet, És igen megostoroza, De nem akará elvesztemet, És a halálnak nem ada. Nyissátok meg azért kapuit Az igazság templomának, Hogy bemenvén, nagy dicsőségit Dicsérhessem e nagy Úrnak.

10. Mert csak ez kapuja az Úrnak, Min a hívek el-bémennek, Mik felnyitvatnak csak azoknak, Kik igazságodban élnek. Dicsérlek téged énekekben, Hogy engemet megalázál, És ismét felvevél kegyesen, És engem megszabadítál.

11. E kő, amit a házépítők Ítélték megvetendőnek, Az épületbe helyezteték, Lön feje a szegeletnek. Ez pedig az Úr Istentől lett, Aki ezt ígyen rendelte, E dolognak szemeink előtt Csudálatos hossza-vége.

12. E jeles napot őmagának Készítette az Úr Isten, Azért e nap jelenvoltának Vígadva minden örvendjen! Kérlek, Uram, hogy megőrizzed E te Sionodat mostan, Bírjad és szerencséssé tégyed Mindennémű dolgaidban.

13. Áldott, aki az Úr nevében Eljöve nagy dicsőséggel! Áldunk, dicsérünk egyetemben Az Úrnak háza népével! Adjátok hálát e nagy Úrnak, Mert nagy az ő kegyessége, És nagy volta szent irgalmának Megmarad most és örökre!